

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈR, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-regel.

TONGEREN, DEN 27 JUNI.

De Internationale te Verviers.

De mannen van den Internationale hadden tegen gisteren, 25 juni, te Verviers eene manifestatie ingericht. Zij wilden in stoet naar het kerkhof gaan en redevoeringen doen op 't graf van den werkman Gillis, welke den 20 juni 1870, tijdens de onlusten welke er uitgebarsten waren, door den soldaat Weekmans met een gewerschot was gedood.

De overheid had maatregelen genomen. De burgerwacht was op 's middags onder de wapens; ieder had vijf kardoezen met kogels ontvangen. Het eerste bataillon stond op het kerkhof, 't tweede voor het stadhuis: het effectief bedroeg ongeveer 375 man. De cavalerie welke 22 man telde, stond achter het stadhuis. De gendarmerie, pompiers en politie waren insgelijks gereed. Te Luik waren de troepen geconsigneerd, gereed om bij de eerste aanvraag te vertrekken.

Deze militaire maatregelen hebben waarschijnlijk de leiders van den Internationale afschrikt en de werklieden doen nadenken. Verviers was zoo kalm als gewoonlijk. Er waren zelfs minder wandelaars in de straat. Aan het kerkhof stonden slechts een tiental straatbewegels voor de grietje, welke gesloten was.

Er waren slechts eene tiental afgevaardigden van den Internationale, met M. Herman, beeldhouwer, aan het hoofd, van Luik naar Verviers gekomen; de afdelingen uit den omtrek hadden geene afgevaardigden gezonden.

De politie en de gendarmerie zouden het niet betreurd hebben dat de botsing thans hadde plaats gehad in ste van dezelfde nogmaals te zien verdaagd worden. De burgerwacht zou voorzeker, zonder de minste aarzeling, op de wêlgeesten geschoten hebben. De officiers der garde en de ruiters waren bijna allen met revolvers gewapend.

Er heeft slechts eene aanhouding plaats gehad, namelijk een persoon voor het stadhuis, welke niet achteruit wilde gaan.

De Internationale heeft te Geneve eene vergadering gehouden; 30 comiteen waren er vertegenwoordigd. Het doel der bijeenkomst was: Beraadslaging over de toekomstige daden der associatie. Er is besloten dat Brussel, Rome en Madrid de verzamelaarsplaatsen zouden zijn voor de aanstaande handelingen van den Internationale.

Buitenlandsch nieuws.

Men herinnert zich dat de uitschrijving der nieuwe fransche leening uitgesteld was tot na den afloop der kiezingen. Luidens de verzekering van een londener dagblad, is dat tijdstip vervroegd, omdat prins van Bismark zich houdt aan de stipte naleving der letter van het vredesverdrag, welk beschikt dat op 1 juli 1871 vijf honderd miljoen franks afgelegd moeten worden.

De beweegreden dier gestrengte houding van den duitschen bondskanselier wordt toegeschreven aan eene soort van wraak over de beschuldiging welke generaal Trochu in zijne redevoering ter nationale Vergadering uitgebracht heeft tegen de Duitschers, dat zij, onderduims, de beweging der parijische Commune begunstigd zouden hebben. Ten titel van antwoord op die aantijging, had prins van Bismark aanstonds officieel aan Versailles kennis gegeven dat hij geen welkdanigen uitstel meer toestond voor de betaling der 500 miljoen franks.

Tevens had hij zich verzet tegen het voeren der groote wapenschouw over de troepen te Parijs omden de artikels van 't vredesverdrag de sterkte des garnizoens van Parijs op 40,000 mannen beperken, zoolang de Duitschers zich in Frankrijk zullen bevinden.

Ziedaar de redens waarom die wapenschouw verleden zondag niet plaats had, en de nieuwe leening uitgeschreven is voor den afloop der kiezingen. Het Staatsbestuur zal nu ongetwijfeld in staat gesteld zijn op 1 juli de 500 miljoen franks af te leggen.

Verscheidene gazetten hadden aangekondigd dat de belegstaat van Parijs geheven zou worden, voor de kiezingen. Dewijl deswege niet een besluit des Staatsbestuurs verscheen, heeft M. Schœlcher in de nationale Vergadering het Staatsbestuur over dese zaak ondervraagd. De

minister der binnenlandsche zaken heeft daarop geantwoord dat het Staatsbestuur het kriegsbeheer in Parijs nog niet kan doen ophouden, maar dat het alle vrijheid verleent zal voor de vereenigingen en bepleitingen der kiezers en voor de afkondiging van manifesten.

Een enkele soort van manifest is echter streng verboden: den oproep en de aanhitsing tot opstand en geweld.

Het schijnt overigens dat de kalmte rap terugkeert in de geestgesteldheid der Parijzenaars en de verschriklijke laatste gebeurtenissen eenen diepen indruk hebben gemaakt op hun gemeed. Zij ook begrijpen dat voor den oogenblik Frankrijk's eenigste kans van redding en herleving bestaat in de verleging der volmachten van M. Thiers en van 't huidige Staatsbestuur, en dat een nieuwe worsteling voor de keuze van eenen keizer of koning, Frankrijk geheel en al in den afgrond zoude storten. Het is derhalve te voorzien dat alle weldenkende burgers, zelfs de verstandige werkers te Parijs en elders, mannen zullen kiezen, die het tegenwoordige landsbewind ondersteunen.

Ongetwijfeld zal de roode partij nog haar best doen om in Parijs en hier of daar elders eenen communist te doen plaatsen, doch men mag er zich aan verwachten dat alle ware vaderlanders hunne stemmen bij voorkeur zullen geven aan kandidaten der gematigde republikaansche gezindheid. Op deze wijze zal de meerderheid in de nationale Vergadering verzekerd zijn aan het Staatsbestuur, en het reeds zoo wreed beproefde Frankrijk behoeft blijven tegen den derden schok, die nog gevoeliger zou kunnen wezen dan de twee eersten.

De fransche dagbladen behelzen eenen brief van M. Guizot, den beroemden staatsman onder de regering van koning Lodewijk-Philips en een der beste fransche schrijvers. M. Guizot behoort tot de protestantsche godsdienst, doch hij is een ware christen in al zijne woorden en werken. Ook hij voedt de hoop op de herleving zijns vaderlands; want Frankrijk heeft nooit opgehouden aan God te gelooven.

M. Guizot hecht zijne goedkeuring aan de handelingen van 't staatsbewind des nationalen wederstands, welk de eere van Frankrijk reddde door den langdurigen en heldhaftigen tegenstand van Parijs, — en aan het bestuur van M. Thiers, die den vrede met Duitschland sloot en de regeringsloosheid belegelde.

Hij voegt erbij dat de tijd nog niet gekomen is om een ander staatsbestuur in Frankrijk te kiezen, en wakkert alle Franschen aan om deel aan de naderende kiezingen te nemen, die van 't hoogste belang zijn voor de toekomst des lands. Als stellige regeringsvorm, raadt hij aan een niet opstandelijke Republiek, ofwel een vrijgevig grondwettelijk koninkdom.

Ziedaar dus twee gewezen hoofdminsters van koning Louis-Philippes, twee der grootste staatsmannen en geleerde schrijvers, twee der voornaamste hoofdmannen van de partij der Orleanisten, die ons gevoelen bekrachtigen, dat op dezen oogenblik de eerlijke en gematigde Republiek het eenigste redanker der Franschen is.

Wij beleven zonderlinge gebeurtenissen. Onderwijl de italiaansche koning Victor Emmanuel de laatste hand slaat aan de overweldiging en inlijving der romeinsche provincien en aldus den Paus geheel en al van zijn wereldlijk gezag berooft, schrijven twee der machtigste Europeesche Mogendheden, de keizer van Duitschland en de koningin van Groot-Brittanje, eigenhandige brieven van gelukwensching aan Pius IX, bij gelegenheid der algemeene viering van zijn 25jarig feest als Paus van Rome en Opperpriester der katholieke Kerk.

De keizer van Duitschland beklagt zich daarbij aan den Paus over den tegenstand der katholieke leden in het duitsche Parlement tegen de verwezenlijking der eenheid Duitschland's. Een brief van prins van Bismark bevestigt dit feit, door de *Kreuzzeitung* het Berlijner hoftblad eerst aangekondigd. M. von Bismark bevestigt insgelijks dat kardinaal Antonelli, de romeinsche Staatsminister, den duitschen gezant te Rome de verzekering heeft gegeven dat de houding dier katholieke leden des Parlements van Berlijn in hoogere gewesten afgekuurd wordt; en dat de kardinaal de persoonlijke gevoelens van den Paus heeft uitgedrukt. Men ziet — en dit is het zonderlingste der gebeurtenissen — dat, terwijl een katholieke Vorst den Paus zijn wereldlijk gezag op eigene hand, ontfout, twee veel grotere protestantsche Vorsten Pius IX officieel blijven erkennen als Souvereinen Opperpriester.

Velen zullen zich nog wel herinneren, dat in de maand juni van het vorige jaar te Parijs een proces gevoerd werd tegen een zeker aantal leden der Internationale. De *Journal des Débats* heeft zich de moeite gegeven de stukken, rakende

dat proces, te doorsnuffelen en de resultaten van dat onderzoek zijn zeer leerrijk voor elk, wien de orde, dat is de welvaart van groot en klein, van de gansche samenleving, ter harte gaat. Uit de stukken is gebleken, niet alleen dat er nauw verband bestaat tusschen de Internationale en het veelhoofdige monster, hetwelk men een jaar onder den naam van de parijische Commune heeft leeren kennen — die ontdekking zou de moeite van bedoeld onderzoek niet waard zijn geweest, aangezien het reeds onloochenbaar was bewezen, en, bovendien, de Internationale zelve hare verwantschap met de Commune openlijk heeft erkend, — maar, wat meer zegt, dat de gruwelen der Commune reeds veel vroeger door de Internationale waren ontworpen en voorbereid. Doch laten wij den *Journal des Débats* zelf aan het woord en bepalen wij ons tot citeeren:

« Men gelooft algemeen, dat 't verschrikkelijk besluit om Parijs te verwoesten, bij de Commune mannen slechts opgekomen is in de verbittering van den wanhopigen strijd, of dat het ten hoogste slechts dagteekend van de pacherijen der clubbieten, die (tijdens het eerste beleg) ons vermaanden een verdrag met den dood te sluiten, en ons onder de puinhopen te begraven. Het is wel mogelijk, dat verscheidene hunner eerst vrij laat en met de stellige neêrslag voor oogen het helse besluit hebben opgevat, dat zij ten deele uitgevoerd hebben. Maar het valt gemakkelijk, bedacht en belust op plundering en moord. Intusschen was hij het vervolgde lam, en om aan de beschuldiging kracht bij te zetten, had het openbaar ministerie de Internationale alle mogelijke verderfelijke leerstellingen de meestaarsche plannen tot omverwerping der maatschappij toegedacht.

« En als waren die bij Pindy bevonden bewijstukken nog niet genog, heeft men eenen brief ontdekt, den 17 februari 1870 door Cluseret uit New-York aan Varlin geschreven. Toen reeds voorzag de toekomstige generaal der Commune, dat de Internationale weldra een beslissenden slag zou leveren, aldus schreef hij, moeten wij onder getalsterkte en onder zedelijk oogpunt klaar zijn. Dien dag zal het zijn: wij of het niet. (*Ce jour là, nous ou le néant*) Zoolang die dag niet zal aangebroken zijn, zal ik mij waarschijnlijk stilhouden, dat verzeke ik u, en nooit zal ik ja zeggen als ik neen meen. *Parijs zal ons zijn, of Parijs zal ophouden te bestaan.* Dit zal de beslissende oogenblik zijn voor de toekomst der volken.

« Men ziet alzoo, dat de verwoesting van Parijs meer dan vijftien maanden geleden bearaad was door de ellendelingen welke getracht hebben hun voornemen te volvoeren, en er ook gedeeltelijk in gelukt zijn. Toen zij dit afschuwelijk plan ontwierpen, verkeerden zij nog door den strijd tegen de regering te Versailles, en door het lijden van het beleg, in eenen staat van opgewondenheid. Zij hebben den brand te Parijs voorbereid op een oogenblik, toen men nog met geene mogelijkheid de naamlooze rampen, die ons sedert getroffen hebben, kon voorzien en die wel is waar niet tot terontschuldiging, maar in den beginnetocht tot opheldering hunner misdaden schenen te kunnen dienen.

« Frankrijk was te dien tijde even rustig als Oostenrijk, Engeland, België en Zwitserland het op 't oogenblik zijn. Wie kan verzekeren, dat er nu niet ergens een engelsch lid der Internationale schuilt, die met het plan omgaat om Londen te verwoesten; niet een belgisch of of russisch lid, die het op de vernietiging van Brussel of Petersburg toelegt? De demagogische razernij is bedenk ten dage besmettelijker dan ooit. Alle steden van Europa zullen wel doen, als ze aan eigen behoud denken.»

Men schrijft uit Parijs, 21 juni:

« Gelijk het te voorzien was, vermeerderd de toevloed van vreemdelingen dagelijks. Iedereen wil onze puinen, de getuigen onzer rampen zien. Degenen, die de groote stad willen zien gelijk de opstand haar gemaakt heeft, zullen wel doen zich te haasten.

« Het verwondert iedereen met welke snelheid de puinen verdwijnen; een ongekende iever hervormt in een enkelen dag het uitzicht der hoofdstad.

« De herstellingen van het ministerie van het zeezeven gaan spoedig vooruit. De rue Royale en het voorgeborcht St-Honoré zijn reeds geheel en al ontruimd; kortom, overal verdwijnen de sporen van brandstichtingen.

« Onder dit opzicht wedijveren de bijzonderen met de openbare besturen in vlijt en aanhoudenheid om de gebouwen te herstellen.

« De aankondigingen duren voort.

« De *Bien Public* meldt dat er talrijke aankondigingen te la Vilette gedaan zijn geworden. Het getal der aangehouden personen is zeer aanzienlijk. De gevangenis is opgepropt, en men verzekert dat de kelders van zekere ge-

bouwen, zoolks de Noorderstatie, vol zitten.»

Parijs schijnt zich 's lands ongelukken niet genoeg aan te trekken, om den rouw nog een tijd lang te blijven dragen. De voornaamste schouwburgen zijn weer open en zoo vol, dat het moeilijk is er plaats in te krijgen. Men doet juist of er in de tien laatste tien maanden niets gebeurd is en, gelijk een der parijische correspondenten opmerkt, schijnen de Parijzenaars nog geld genoeg te hebben. Hij woonde zaterdag een voorstelling van de *Chatoe Blanche* bij, in welke de bekende Theresa — die onder het keizerrijk « Rien n'est sacré pour un sapeur » zong — de hoofdrol vervulde. Meer dan 4000 franks werden aan de deur ontvangen. Gedurende het beleg, zegt hij, was het de mode om over de onzedelijkheid te spreken, welke onder het gruwzame keizerrijk ten toon gespreid werd en door de zuiverende revolutie voor altijd zou worden weggeveegd. Doch op de eene of andere wijze schijnt deze onzedelijkheid thans weer bijzonder wel terug te komen, en het heeft er veel van alsof zij weer evenzeer bloeien zal als in het verleden.

Gedurende de belegering van Parijs en daarop den burgeroorlog, zijn aldaar niet minder dan 1540 huizen vernield. De zuivere stoffelijke schade alleen wordt op 1600 miljoen franks geschat.

Kerkelijke staat.

TOESTAND VAN ROME.

Een schrijven van den ondervoorzitter der Nederlandsche deputatie, gedateerd: Rome, 16 juni 1871, geeft met korte trekken een begrip van den toestand, waarin thans de stad verkeert. De brief luidt omtrent als volgt:

« Ik schrijf in telegram-stijl, want de weinige oogenblikken van mijn verblijf in de H. Stad zijn kostbaar.

« Na den uiterlijken schijn te oordeelen, heerscht hier rust; maar in het verborgen broeit veel kwaads, de voorbeelden van boosaardige aandrangen zijn zeer talrijk en de brutale diefstallen, midden op den dag gepleegd, manen de vreemdelingen elken oogenblik tot behoedzaamheid aan.

« De italiaansche troepen zijn in de kazernen geconsigneerd en de wachtposten overal versterkt. Aan den ingang van het Vatikaan, op het St-Pietersplein en aan de brug St-Angelo ontwaart men eene buitengewone machts-ontwikkeling van politie-agenten en gendarmen, om, zoo het beet, de orde te handhaven, hoewel er althans op die punten, hoegaenaamd geene wanorde heerscht. Uit die gewapende gelederen valt menige kwaadaardige blik of de ontelbare rijtuigen en ekwipaages die reeds sedert eenige dagen, soms in een dachjesloten reeks, den weg naar het Vatikaan volgen.

« Verleden donderdag, verleende de H. Vader geboor aan de romeinsche donna's. Van den hoogsten stand tot den laagsten zag men de fiere en statige vrouwen, in zwarte sluiers getooid uit alle straten der stad te voorschijn treden en opwaarts gaan naar het Vatikaan. De katholieke vrouwen van België die, zoolks bekend is, den H. Vader een allerkostbaarsten tiara aanbieden, hebben in geen geringe mate de bewondering dier romeinsche donna's opgewekt. Geen wonder: wij hebben gisteren die rijke kroon bezichtigd; zij vonkelt van ontelbare edelsteenen, paalen en diamanten.

« Heden, verhoor voor de engelsche deputatie, die de aanzienlijke som van 500,000 fr. aan den H. Vader heeft aan te bieden, alsmede voor de duitsche, die omtrent 900 personen tellt.

« Morgen, hopen wij dat gelukkig oogenblik te beleven. Na ons volgen nog veel deputaties; ten einde evenwel den H. Vader niet te zeer te vermoeien, zullen zij op verschillende dagen in het Vatikaan worden toegelaten; want men zegt hier te recht: « de liefde Gods schenkt den H. Vader het leven; dat dan de liefde der menschen het Hem niet ontneemt.»

« De gezondheid van den H. Vader is uitmuntend. Hij betuigt herhaaldelijk zijne bijzondere dankbaarheid aan God, voor de genade van zoolang zijne H. Kerk te mogen bestieren.

« Gij zult lichtelijk begrijpen, dat het Vatikaan, hetwelk ik dezen morgen, vergezeld van onzen gezant, den graaf Du Chastel, bezocht heb, het middenpunt is, waar omheen zich alles beweegt. Aanschouwt men in de stad geen openbare vreugdeblijken, in 't Vatikaan heerscht eene blijdschap een vreugdetoon, die onbeschrijflijk is. Daar verdringt zich de talloze menigte, om bij den kardinaal Antonelli, die mede talloze bezoeken ontvangt, toegang te verkrijgen. Het kost wat, om door de af- en aanstromende massa heen, het Vatikaan te bereiken.